

się do pracy, absolwent z kierunku studiów nie objętych ustawą o zatrudnianiu absolwentów zwolniony jest od wykonania obowiązku pracy w zakładzie, którego stypendium pobierał.

3. Czynności powierzone organom do spraw zatrudnienia prezydiów rad narodowych są wykonywane:

- 1) w stosunku do absolwentów akademii medycznych — przez odpowiednie organy do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych,
- 2) w stosunku do absolwentów wyższych szkół pedagogicznych — przez kuratoria okręgów szkolnych lub inne organy do spraw oświaty prezydiów rad narodowych.

§ 15c. 1. W wypadkach określonych w § 15a zakład pracy jest obowiązany zwrócić absolwentowi zamiejscowemu:

- 1) koszty przejazdu do miejscowości stałego pobytu, a na wniosek absolwenta również koszty przejazdu do zakładu pracy według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych,
- 2) koszty pobytu absolwenta w hotelu, jednak za okres nie dłuższy niż 7 dni.

§ 15d. Jednostka fundująca zwolniona jest od obowiązku wypłacania absolwentowi odszkodowania określonego w § 15a oraz zwrotu kosztów, o których mowa w § 15c, jeżeli po uzyskaniu zgody jednostki nadrzędnej zawiadomi stypendystę listem poleconym o rezygnacji z zatrudnienia go co najmniej na 3 miesiące przed przewidywanym ukończeniem studiów, a w stosunku do stypendystów, objętych przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych — również pełnomocnika Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac do spraw zatrudnienia absolwentów szkół

wyższych, działającego przy szkole, którą stypendysta kończy. W takim wypadku zakład pracy obowiązany jest jednak do wypłacenia stypendyście za pośrednictwem właściwej szkoły wyższej stypendium fundowanego do końca studiów.

§ 15e. W wypadkach określonych w §§ 15a i 15d absolwent zwolniony jest od obowiązku zwrotu stypendium.”;

11) w § 22 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Kultury i Sztuki określi dyscypliny artystyczne, w których studenci wyższych szkół artystycznych mogą otrzymać w uzasadnionych wypadkach stypendium naukowe bez obowiązku złożenia zobowiązania, przewidzianego w ust. 1.”;

12) w § 30 ust. 2 dodaje się drugie zdanie w brzmieniu: „W szkołach wyższych, w których zajęcia szkolne trwają dłużej niż 9 miesięcy, stypendia stołówkowe i mieszkaniowe przyznawane są na okres odpowiednio dłuższy.”;

13) w § 16, § 22 ust. 1, § 24 ust. 2 i § 25 wyrazy „pomocniczego pracownika nauki” zastępuje się wyrazami „pracownika naukowo-dydaktycznego”.

§ 2. Minister Szkolnictwa Wyższego ogłosi w drodze obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrowi Finansów i ministrom, którym podlegają szkoły wyższe i jednostki fundujące, oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

64

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 marca 1966 r.

w sprawie określenia rzemiosł i obszarów objętych ulgami podatkowymi z tytułu inwestycji oraz wysokości ulg i czasokresu potrącania ich z podatków.

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 3 oraz art. 6 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1966 r. Nr 10, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ulgi podatkowe z tytułu inwestycji określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o ulgach podatkowych dla rzemieślników z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1966 r. Nr 10, poz. 66), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się do rzemieślników prowadzących zakłady rzemieślnicze na całym obszarze Państwa.

2. Ulgi podatkowe z tytułu inwestycji określonych w art. 1 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy stosuje się do rzemieślników amieszkujących, prowadzących zakłady rzemieślnicze i dokonujących inwestycji:

- 1) na obszarze województw koszalińskiego, olsztyńskiego, opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, m. Wrocławia i województwa zielonogórskiego oraz powiatów elckiego, gołdapskiego i oleckiego w województwie białostockim, m. Elbląga oraz powiatów elbląskiego, kwidzyńskiego, łęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego w województwie gdańskim, powiatu trzcieńskiego i m. Piły w województwie poznańskim oraz powiatów leskiego i ustrzyckiego w województwie rzeszowskim,

2) na pozostałym obszarze Państwa w miejscowościach liczących do 25 tysięcy mieszkańców.

3. Ulgi określone w ust. 1 i 2 przysługują, gdy sumy wydatkowane na inwestycje przekroczą 5.000 zł.

§ 2. 1. Z tytułu dokonanych inwestycji przysługuje rzemieślnikom, bez względu na wysokość osiąganego obrotu, prawo potrącenia od kwoty podatku dochodowego, kwoty zryczałtowanych podatków obrotowego, dochodowego i wyrównawczego lub opłaty za kartę podatkową, ustalonych za rok podatkowy, w którym ukończone zostały inwestycje:

- 50% sum wydatkowanych na inwestycje określone w art. 1 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy,
- 30% sum wydatkowanych na inwestycje określone w art. 1 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy, dokonane na obszarach wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 1, a 15% — na obszarach wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 2,
- 40% sum wydatkowanych na inwestycje określone w art. 1 ust. 1 pkt 1, 3, 4 i 5 ustawy, dokonane na obszarach wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 1, a 20% na obszarach wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 2 w zakresie budynków, w skład których oprócz mieszkania podatnika wchodzi lokal użytkowy przeznaczony na zakład rzemieślniczy.

2. Jeżeli na obszarach, na których przysługują ulgi wyłącznie z tytułu inwestycji określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy, inwestycja dotyczy całego budynku, którego tylko część stanowi lokal użytkowy przeznaczony na zakład rzemieślniczy, za nakład inwestycyjny związany z zakładem rzemieślniczym przyjmuje się część ogólnego nakładu odpowiadającą stosunkowi kubatury lokalu przeznaczonego na zakład rzemieślniczy do ogólnej kubatury budynku.

3. W razie niemożności potrącenia w roku podatkowym, w którym ukończona została inwestycja, całej kwoty podlegającej potrąceniu, potrącenia reszty kwoty dokonuje się w następnych latach podatkowych.

4. Łączna suma potrąceń nie może przekroczyć:

- 1) przy opodatkowaniu na zasadach ogólnych oraz w formie ryczałtu — sumy podatków ustalonych za okres pięciu lat,
- 2) przy opodatkowaniu wyłącznie w formie opłaty za kartę podatkową — sumy opłat ustalonych za okres dziesięciu lat,
- 3) przy opodatkowaniu w poszczególnych latach w różnej formie (zasady ogólne, ryczałt, karta podatkowa) — sumy należności ustalonych za okres siedmiu lat, licząc od roku podatkowego, w którym została ukończona inwestycja. Jeżeli w okresie wspomnianych siedmiu lat (pkt 3) rzemieślnik opodatkowany był na zasadach ogólnych lub w formie ryczałtu przez okres pięciu lat — łączna suma

potrąceń nie może przekroczyć sumy podatków ustalonych za okres tych pięciu lat.

5. Przy ustalaniu ulg podatkowych do sum wydatkowanych na inwestycje wlicza się sumy spłaconych pożyczek bankowych zaciągniętych na cele inwestycyjne. Ulgę z tytułu nakładów pochodzących z pożyczek bankowych stosuje się w miarę spłaty tych pożyczek w okresie do 10 lat, licząc od roku ukończenia inwestycji, z tym że łączna suma potrąceń razem z potrąceniami z tytułu sumy wydatkowanej na inwestycje z własnych funduszy rzemieślnika nie może przekroczyć sumy podatku określonej w ust. 4.

6. W razie wybudowania nowego budynku wysokość sum wydatkowanych na budowę przyjmuje się w kwocie odpowiadającej sumie ubezpieczenia tego budynku ustalonej przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń dla obowiązkowego ubezpieczenia budynków.

7. W razie dokonania inwestycji w postaci odbudowy, rozbudowy lub remontu, za podstawę obliczenia ulgi przyjmuje się wartość nakładów, ustaloną na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków) zakupu materiałów budowlanych zużytych przy inwestycji z doliczeniem kosztów robocizny w wysokości określonej w tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia; na wniosek podatnika o ustalenie także kosztów robocizny na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków), koszty te powinny być ustalone w sposób podany we wniosku podatnika.

8. Prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej ustala w ramach tabeli (ust. 7) — w zależności od warunków miejscowych — konkretny procent kosztów robocizny w stosunku do wartości materiałów, jaki będzie stosowany na obszarze danego powiatu.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1963 r. w sprawie określenia rzemiosł oraz powiatów i województw, objętych ulgami podatkowymi z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 58, poz. 315), z tym że w stosunku do inwestycji dokonanych przed dniem 1 stycznia 1966 r. utrzymuje się w mocy ulgi przysługujące na podstawie tego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do inwestycji dokonanych po dniu 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 marca 1966 r. (poz. 64).

TABELA PROCENTOWYCH NARZUTÓW DO WARTOŚCI NAKŁADU MATERIAŁÓW DLA SZACUNKOWEGO OBLICZANIA PODSTAWY ULGI INWESTYCYJNEJ

Lp.	Grupy materiałów remontowo-budowlanych	Procentowy narzut	
		od	do
1	betoniarskie i murarskie	45	65
2	blacharskie i dekarские	65	80
3	ciesielskie i stolarskie	65	80
4	instalacyjno-elektryczne	70	85
5	malarskie	85	100
6	szklarskie	30	40
7	ślusarskie	60	75
8	zduńskie	45	60
9	studniarskie	35	45
10	inne	40	60